

OBSAH

Zprávy z provincie	1
Zprávy z klerikátu	5
Dominikáni na internetu	6
Prosby o modlitby	7
Dominikánská mládež z ČR v Sydney 2008	8
Dny vzájemného porozumění – Hradec Králové 2008	9
Laická sdružení sv. Dominika	10
Nakladatelství Krystal OP	12
Nové knihy	13
Nekrologium	14
T. Machula: 24 tomistických tezí	15
Humbert z Romans: Komentář ke konstitucím	18
S. Vrai, A. Pinet: Modlit se 15 dní s Tomášem Akvinským	21

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 250 Kč.

Internet: opusculum.op.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 25. 1. 2008

PŘEDPLATNÉ OPUSCULA 2008

Roční předplatné (11 čísel včetně poštovného) na rok 2008 činí **250 Kč**. Můžete ho uhradit složenkou nebo bankovním převodem na účet č. 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332.

Moc prosíme všechny, u kterých dochází k nějaké změně (zrušení odběru, změna adresy, změna počtu odebíraných výtisků apod.), aby nám o tom zaslali zprávu; je pro nás velmi obtížné zjišťovat tyto informace pouze ze soupisu poštovních převodů či z bankovního výpisu. Děkujeme. Redakce

ZPRÁVY Z PROVINCE

KALENDÁŘ AKCÍ

- 6. 1. 2008** zakončení jubilea 800. výročí založení kláštera v Prouille
- 26. 4. 2008** zasedání provinční rady LSsD v Olomouci
- 12. – 18. 5. 2008** Dny vzájemného porozumění v Hradci Králové
- 19. – 27. 7. 2008** letní misie v Rožnově pod Radhoštěm
- 3. - 5. 10. 2008** setkání formátorů LSsD ve Vranově u Brna
- 18. 10. 2008** setkání české dominikánské rodiny v Hradci Králové

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

Při zachování čísla pevné linky na provinciálát bylo zřízeno i číslo mobilní: +420 602 592 174. Tento mobil bude obsluhovat sekretářka provinciála Anežka Bachnová. Jako číslo na provinciálát prosím používejte přednostně toto mobilní číslo. Návštěvu otce provinciála je třeba vždy domluvit předem.

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Tým Kazatelského střediska se schází každé 3. pondělí v měsíci (vyjma prázdnin) v klášteře sv. Jiljí v Praze. Příští setkání se bude konat 21. 1. od 17:00 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorňě.

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: paha@op.cz, sv.jilji@op.cz; jilji.op.cz
<http://praha.op.cz>

E-mailové zpravodajství z farnosti

Upozorňujeme na možnost přihlásit se do internetové konference info@jilji.cz. Členům konference bude každý týden přicházet do emailové schránky rozpis mší, pozvánky na různé akce a aktuality z farnosti. Podrobnosti a návod k přihlášení najdete na nástěnce kostela. Přihlášení: e-mail na adresu info-subscribe@jilji.cz a potom potvrdit odpovědí na ověřovací e-mail.

Odhlášení: info-unsubscribe@jilji.cz a potvrdit stejně jako při přihlášení.

Setkávání návštěvníků po nedělních bohoslužbách

Každou neděli mají návštěvníci nedělních bohoslužeb příležitost k neformálnímu setkání po mši svaté v 9:30 a 18:30 ve velké hovorňě kláštera. Hovorna je otevřena 1,5 hodiny po skončení bohoslužby. V příjemném prostředí se zde můžete setkat s přáteli a známými z farnosti i s celebrujícím knězem. Je zde možnost uvařit si kávu nebo čaj. Setkání nejsou nijak moderována, jde pouze o poskytnutí prostoru těm, kdo si chtějí pohovořit s druhými v klidnějším prostředí, než jaké skýtá ulice před kostelem.

Vyučování katechismu

Příprava na přijetí svátosti křtu a biřmování i vzdělávání ve víře pro zájemce probíhá každé úterý po nešporách (cca od 19:30) v klášteře na faře pod vedením fr. Romualda.

Příprava dětí na první svaté přijímání

se koná každý čtvrtek od 15:00.

Tříkrálové zpívání

Dá-li Pán, bude opět možnost si společně na Tři krále (neděle 6. ledna 2008) zazpívat na ulici před sv. Jiljím koledy (od 15 h).

Zvání jsou všichni farníci i nefarníci! Současně se bude mezi procházejícími lidmi vybírat v rámci Tříkrálové sbírky. Budeme vděční za každou pomoc! Info L. Tesařová

Přednášky

Duchovní život podle P. Garrigou-Lagrangé. Pravidelné přednášky o Jordána OP se konají každý čtvrtek po nešporách (cca od 19:30) v čítárně kláštera.

Další přednáška Tomáše Pospíšila OP z cyklu **Tajemství Ježíšova života podle sv. Tomáše** se koná 22. 1. od 19:30 ve velké hovorňě.

Otevřené společenství modlitby

Scházíme se každou středu v 19:45 ve velké hovorňě kláštera. Program: 19:45-20:45 posezení při čaji a duchovní program; 21:00-22:00 adorace Nejsv. svátosti oltářní v kapli sv. Zdislavy

Témata lednových setkání:

- 9. 1. Povídání o sv. Dominikovi
- 16. 1. Povídání o sv. Tomáši Akvinském
- 23. 1. Svědectví otců dominikánů o povolání
- 30. 1. Svědectví kongregačních sester dominikánek o povolání

Více informací: hana.klara@centrum.cz

Hnutí Světlo-Život (oáza)

Svěcení svíci na prázdninové rekolekce

2. 2. 2008 Praha-Lysolaje

Mariina legie

• Mariánská pobožnost

Pravidelná Mariánská pobožnost se bude konat ve čtvrtek 3. ledna. Začátek je v 17 hod. u nové sochy Panny Marie v Celetné ulici (u bočního vchodu do Týnského chrámu) modlitbou růžence. V 17:45 pobožnost pokračuje v chrámu sv. Jiljí zpívanými Loretánskými litaniami, zásvětnou modlitbou, posvátným růžencem a mší svatou. Touto pobožností navazujeme na tradiční pobožnost, která se dříve konala u mariánského sloupu na Staroměstském náměstí (od roku 1651) z vděčnosti za ochranu před švédským obléháním a s prosbou za další ochranu a pomoc.

• **Pravidelná setkání našeho prezidia** „Neposkvrněné Početí“ se konají každou neděli ve velké hovorňě kláštera. Začátek je vždy v 16 hod., zvonek č. 53.

• **Páté duchovní cvičení „Mariina škola“** se sestrou z komunity „Rodina Panny Marie, Královny míru“ v Bratislavě se bude konat 19. 1. ve 14 hodin v kapli sv. Zdislavy. Tato duchovní cvičení jsou přípravou na zasvěcení podle sv. Ludvíka M. Grigniona z Montfortu nebo na obnovu tohoto zasvěcení.

Hudba u sv. Jiljí

5. 1. 2008 16:00

Vánoční farní varhanní koncert

program: Bach, Haendel, Guilmant, Chaloupský; varhany: Petr Chaloupský

6. 1. 2008 18:30

A. Michna z Otradovic: Vánoční motteta zpívá: Schola dominicana; diriguje a na varhany hraje: Petr Chaloupský

Latinské středy 18:30

Gregoriánský chorál a varhanní improvizace
Zpívá: Schola chorální
Diriguje: Kateřina Bartošová
varhany: Petr Chaloupský

aktuální hudební program: <http://jilji.cz>

PLZEŇSKÝ KONVENT

Jiráskovo nám. 30, 326 00 Plzeň 26
tel. 377 241 660, fax: 377 447 882
e-mail: plzen@op.cz; plzen.op.cz

Základy křesťanství

1. a 2. tř. – Čt 14:15-15:00, vede L. Fišerová
3. a 4. tř. – Út 14:15-15:00, vede P. Cyril OP
5. -7. tř. – Út 15:05-15:50, vede P. Cyril OP
8. a 9. tř. – Út 15:05-15:50, vede P. Jan OP

Aktivity pro děti a mládež

Malá schola – každý sudý Pá od 18:30
Fotbal – Pá od 15:00, vedou P. a J. Lejčkovi
UCHO – každý sudý Pá od 19:30

Další akce

5. 1. 16:30 **Tříkrálový koncert** – Rybova mše „Hej, mistře“
6. 1. 15:00 **„Čaj o třetí“** – beseda na téma „Neposkvrněné početí – co s tím?“ – nejen o mariánském zjevení v Lourdech
17. 1. 19:15 **Farní setkání** – ohlédnutí za uplynulým rokem a výhled do roku nového
24. 1. 19:15 **„Spe salvi – V naději jsme spaseni“** – prezentace nové encykliky papeže Benedikta XVI.

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: fr. Irenej Šiklar OP, Klášter dominikánů, Husova 8, 110 00 Praha 1, irenej@op.cz
fr. Irenej OP, promotor pro růžence

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení mše svaté za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Praha: před porodnicí U Apolináře

každý pracovní den od 8:00 do 9:20 modlitba růžence; kontaktní osoba: Miloslav Pletánek, tel.: 736 248 037

Olomouc: před porodnicí Fakultní nem.

každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin modlitba růžence; od 18 hodin mše svatá v dominikánském klášterním kostele „Za zastavení zla potratů“; kontaktní osoba: Markéta Tomečková, tel.: 606 739 313

OZNÁMENÍ**Nabídka práce u sester ve Střelcích**

Z důvodu splnění podmínek k registraci MPSV daných novým zákonem o sociálních službách nutně potřebujeme doplnit zdravotnické pracovníky (sestry, sanitářky) v naší komunitě sester ve Střelcích (Charitní domov pro řeholnice).

Víte-li o někom, kdo má potřebnou zdravotnickou kvalifikaci a nemá práci (může to být i důchodkyně či maminka na mateřské – nabízíme i částečný úvazek nebo práci na dobu určitou), prosím, řekněte mu o nás, případně mi napište na adresu:

hhrebackova@seznam.cz.

Díky za jakoukoli pomoc!

SM Miriam OP

Nové webové stránky Černouličnic

Sestry a bratři, jménem Černouličnického klubu (občanské sdružení při Katolickém domově studujících) si Vás dovoluujeme pozvat na nové webové stránky: www.cernoulicnickyclub.cz.

SM Vojtěcha OP

Nová e-mailová adresa znojenských mnišek

Dominikánské mnišky ze znojenského Kláštera sv. Kříže mají novou e-mailovou adresu: mnisky@op.cz.

OZNÁMENÍ**Nová převorka dominikánských mnišek v Praze-Lysolajích**

Milí bratři a sestry, příbuzní a přátelé naší komunity, s radostí Vám oznamujeme, že naše komunita dne 31. 12. 2007 v 11 hod. zvolila novou převorkou sestru M. Kateřinu Foltovou OP. Volba byla řádně potvrzena a nová převorka ji přijala.

Děkujeme Bohu i Vám za Vaše modlitby a podporu.

sestry dominikánky z Lysolaj

Zemřel fr. Kryštof Nečas OP

Dne 31. 12. 2007, krátce před půlnocí, si Pán života k sobě povolal P. Fr. Kryštofa Nečase OP ve věku 87 let, z nichž 66 zasvětil Bohu řeholním životem.

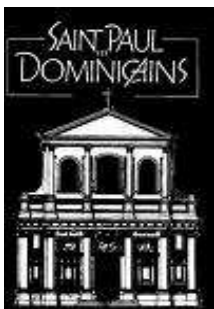
Pohřeb se bude konat ve čtvrtek 10. ledna 2008 v 15:00 hod. v klášterním kostele ve Znojmě. R. I. P.

Fr. Benedikt Mohelník OP
provinciál

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

4. 1.	S. M. Božislava Pálková	87. narozeniny
4. 1.	S. M. Borgie Palenčárová	86. narozeniny
4. 1.	S. M. Věroslava Rajnochová	77. narozeniny
4. 1.	S. M. Krista Chládková	40. narozeniny
7. 1.	Fr. Štěpán Filip	45. narozeniny
13. 1.	S. M. Terezie Brichtová	83. narozeniny
13. 1.	S. M. Václava Holubová	66. narozeniny
13. 1.	S. M. Františka Synková	39. narozeniny
14. 1.	S. M. Marta Helisová	79. narozeniny
15. 1.	S. M. Mauricie Olekšiková	87. narozeniny
15. 1.	Fr. Krysztof Parol	41. narozeniny
21. 1.	S. M. Josefá Valentová	78. narozeniny
22. 1.	S. M. Edmunda Semanová	90. narozeniny
23. 1.	S. M. Miriam Hřebačková	43. narozeniny
24. 1.	Fr. Dominik Marek	91. narozeniny
25. 1.	Fr. Jordán Vinklárek	83. narozeniny
25. 1.	S. M. Rajmunda Esterhaziová	47. narozeniny
26. 1.	S. M. Serafika Pončíková	96. narozeniny
29. 1.	S. M. Amáta Sirotková	28. narozeniny
29. 1.	Fr. Pio Oláh	24. narozeniny
30. 1.	Fr. Martin Fišer	77. narozeniny

Všem jubilantům blahopřejeme a vyprošujeme Boží pozhnaní.

Maria útočištěm chudých v Bordeaux

Letošní oslava Neposkvrněného početí Panny Marie v Bordeaux byla poznamenána významnou událostí. Po slavné mši svaté, sloužené v pravé poledne v dominikánském konventním kostele sv. Pavla za účasti představitelů města Bordeaux, Řádu maltézských rytířů a společenství řádu sv. Lazara, proběhla odpoledne, od 15:00 hodin, slavnostní inaugurace Maison Marie – domu zasvěceného Panně Marii, který má, zejména v zimním období, poskytnout přístřešek a přátelské prostředí lidem bez domova a pomoci jim najít nějaké stálé bydlení.

Projekt, který vzešel z iniciativy místních laiků všech vyznání, je zaštitěn M. Alainem Juppé, někdejšími premiérem Francouzské republiky a současným starostou města Bordeaux, a financován městem. Pro jeho realizaci byla určena budova bývalé fary kostela sv. Martiala na severu města, která dlouhou dobu chátrala, byvše neobsazena a v majetku města. Bratři z Řádu kazatelů hrají v tomto projektu významnou roli a účast na něm přijali jako jednu ze svých apoštolských aktivit. Z českých bratří studentů je v něm zapojen fr. Tadeáš.

Pro ty nejchudší v Bordeaux, z nichž někteří žijí na ulici již více než 25 let, tak vysvitl plamínek křesťanské lásky a naděje. Prosíme proto o modlitbu k Panně Marii za zdárný rozvoj tohoto bohublého díla i za tyto chudé, pro které je po dlouhých letech strávených na ulici přechod do nového prostředí mnohdy nepředstavitelně těžký a stresující.

Matko Boží, Panno Maria, oroduj za nás.

fr. Tadeáš

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

hlavní stránka dominikánů v ČR; spravuje fr. Jan Jáchym Beneš
(Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5–Velká Chuchle, e-mail: jachym@op.cz)

➤ Některé informace na těchto stránkách jsou přístupné pouze přihlášeným uživatelům z dominikánské rodiny. O přidělení jména a hesla si můžete napsat na adresu info@op.cz. V mailu uveďte své jméno a komunitu (místní sdružení).

➤ Na stránkách jsou umístěna Acta curiae Provinciae Bohemiae 1-3/2006 a Akta provinční kapituly 2006.

➤ V rubrice Přednášky a statě jsou k dispozici další příspěvky. Pokud byste chtěli sami zařadit něco z toho, co jste publikovali, jste vítáni.

➤ Bratřím a sestrám, kteří na internet nemají přístup, rádi zašleme vybrané texty přednášek. Obraťte se na redakci OPuscula.

Přednášky

- O pravdě a o studiu (*fr. Tomáš Pospíšil OP*)
- Kristologická reflexe (*Studium Generale*)
- Etický relativismus (*ThDr. Jiří Skoblík*)
- Existence Boha jako téma rozumové úvahy (*fr. Efrém Jindráček*)
- Otče, do tvých rukou... (*fr. Benedikt Mohelník OP*)
- Úvod do teologie II (*fr. Štěpán Filip OP*)

Statě

- Andělé (*fr. Cyprián Suchánek OP, RC Monitor 11/2006*)
- O lidské svobodě (*Mons. Dominik Duka OP, RC Monitor 12/2006*)
- Svatý Dominik – muž slova (*fr. Benedikt Mohelník OP, 13. 8. 2006 Radio Vaticana*)
- Štěstí není jenom muška zlatá (*fr. Romuald Rob OP, OnPn 11/2006*)
- Nalijme si alespoň občas čistého vína (*fr. Ludvík Grundmann OP, region. tisk 12/2006*)

www.dominik.cz

Vše o sv. Dominikovi, seznam pramenů, galerie obrázků. Vaše podněty, nápady i materiály k doplnění můžete zaslat na adresy webmasterů: fr. Jan Rajlich OP (jan@op.cz), s. A. D. Churaňová (anezka@dominik.cz)

www.tyn.op.cz

informace o služebníku Božím P. Tomáši Týnovi OP; spravuje Anna Kateřina Taliánová (AnnaTalianova@seznam.cz)

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za otce provinciála fr. Benedikta OP a bratry zastávající provinční officia
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za městskou misií *Dny vzájemného porozumění* v Hradci Králové
- ❖ za účastníky a organizátory Světového dne mládeže v Sydney 2008
- ❖ za evropské setkání dominikánských laiků v červnu 2008 na Slovensku
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství
- ❖ za naše bratry studenty ve Francii
- ❖ za farnost v Praze na Zlíchově a za misijní středisko na Barrandově
- ❖ za sílu v nemoci a uzdravení pro sestru Jiřinu Postupovou

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

(1. všeobecný, 2. misijní, 3. národní)

Denní modlitba: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje obět' sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou obět', spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý Otec a naši biskupové pro tento měsíc.

LEDEN

1. Aby církev více usilovala stát se viditelným společenstvím lásky, v němž se odráží vztah Otce, Syna a Ducha svatého.
2. Aby se církev v Africe, připravující se na druhý Synod biskupů, stávala znamením a nástrojem smíření a spravedlnosti na kontinentu, který je poznačen válkou, vykořisťováním a chudobou.
3. Aby lidé v naší zemi měli sílu k naplňování svých dobrých předsevzetí.

„Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, budete mi svědky.“
(Sk 1,8)

Dominikánská mládež z ČR na Světovém setkání mládeže Sydney 10. – 20. 7. 2008

Obracíme se na Vás s prosbou o finanční podporu skupiny mladých lidí, kteří touží vydat se na pouť víry, setkat se a zakusit pohostinnost a lásku Boží. Budou mít možnost znovu objevit své křesťanské povolání a ústřední svátosti eucharistie a smíření. Tím mohou v sobě objevit novou apoštolskou horlivost a svědčit ve větší plnosti o evangeliu v moderním světě.

Sami účastníci Setkání si na cestu snaží vydělat brigádami a připravují benefiční divadelní představení. Jsme si vědomi, že takto získané prostředky nebudou dostatečné, a proto se obracíme i na Vás s prosbou o jakýkoli finanční příspěvek.

Iniciátorem této aktivity je Černouličnický klub (občanské sdružení), na jehož účet je možné dary posílat. Všem dárcům rádi vystavíme potvrzení o přijetí daru pro daňově uznatelný odpočet daní.

DĚKUJEME ZA JAKOUKOLI VAŠI PODPORU!

57219003 / 2700

www.cernoulicnickyklub.cz

Černá 14, 100 00 Praha 1

info: SM Vojtěcha Beránková OP; vojtecha@dominikanka.cz

Modlitba Světového dne mládeže

Bože, náš Otče,
zasvěcujeme ti Světové dny mládeže 2008 v Sydney. Provázej a ochraňuj papeže Benedikta a všechny představené Církve. Inspiruj a veď ty, kteří připravují Světové dny mládeže. Sjednot' a ochraňuj je svou otcovskou láskou.

Pane Ježíši Kriste,
než jsi vystoupil k Otcovi, slíbil jsi, že pošleš svého svatého Ducha, abychom mohli být tvými svědky až na konec světa. Požehnej a rozmnožuj plody úsilí všech organizátorů a dobrovolníků. Pomoz nám vzít svůj kříž a následovat tě pod nebeským znamením Jižního kříže.

Duchu svatý,
 vylij svoji milost na celou Austrálii, nazývanou zemí Ducha svatého, a daruj nám nové Letnice. Pomoz této zemi, aby přivítala mladé lidi z celého světa s otevřenou náručí. Mladým, kteří přijedou, daruj milost obrácení, hlubší víru a lásku ke všem lidem. Umožni jim budovat novou civilizaci života, lásky a pravdy. Ať se stanou pravdivými svědky tvé moci a milosti.

Panno Maria Jižního kříže, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

Blahoslavená Marie MacKillop, oroduj za nás.

<http://sydney2008.signal.cz>; www.wyd2008.org

DNY VZÁJEMNÉHO POROZUMĚNÍ

Městská misie v Hradci Králové 12. – 18. 5. 2008

Biskupství královéhradecké připravuje na květen 2008 ve spolupráci s farnostmi diecéze, hnutím, řeholními společenstvími, orgány místní samosprávy a českou dominikánskou rodinou městskou misii, kulturně-společenskou a evangelizační akci pod názvem Dny vzájemného porozumění. Prosíme vás všechny o modlitební podporu této akce.

Modlitba za Hradec Králové

Pane Ježíši, Ty jsi vyslal své apoštoly ke všem národům světa a vybavil jsi je k tomu mocí svého svatého Ducha. A oni z poslušnosti Tvého příkazu došli až do míst, kde bydlíme. Pošli i dnes nové apoštoly do našeho města. Dej ať Tvůj Duch vydává o Tobě svědectví jako na počátku šíření evangelia. Proměň naše životy a životy našich bližních.

Otče dej, aby nová evangelizace Hradce Králové došla k Tvým ztraceným dětem. Otevři bohatství svého milosrdenství pro všechny lidi, které jsi stvořil s láskou. Amen.

Modlitby za misie v Hradci Králové

Evangelizace je především dílo Ducha svatého. Proto prosme:

- za hradecké věřící, ať je Duch svatý povzbuzuje v jejich odvaze;
- za organizátory a ty, kteří chtějí evangelizovat, aby jim nechyběla odvaha, moudrost a umění;
- za občany Hradce Králové, aby se otevřeli Boží milosti;
- za věřící v celé České republice, aby více důvěřovali Bohu;
- za zdárný průběh celé akce, včetně finančních záležitostí.

LAICKÁ SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA

PROGRAM AKCÍ

Zasedání provinční rady LSSD (volební): 26. 4. 2008 Olomouc

Evropské setkání dominikánských laiků: 29. 5. – 3. 6. 2008 v Trenčianských Teplicach

Setkání formátorů LSSD: 3. – 5. 10. 2008 Vranov u Brna (téma: Charismata; program připravuje 5. pražské MS)

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS OLOMOUC (představená Zdislava Kvapilová)

<http://opolomouc.googlepages.com>

Program společných setkání:

12. 1. 2008 Křížové výpravy, inkvizice	7. – 11. 5. 2008 Exerciie na sv. Hostýně
9. 2. 2008 Ctnosti	14. 6. 2008 Kněžství žen a celibát
8. 3. 2008 Rozdíly mezi církvemi a církevními společenstvími	12. 7. 2008 Pout' na sv. Kopeček
12. 4. 2008 Pout'	8. 8. 2008 Slavnost sv. Dominika
	13. 9. 2008 Sliby, obláčka

MS PLZEŇ (představený Jan Vincenc Horáček)

<http://pmr.op.cz>

MS 3. PRAŽSKÉ (představená Eva Terezie Chaloupská)

<http://www.laici3ps.op.cz>

Lednové setkání sdružení se uskuteční 21. 1. u sv. Jiljí podle obvyklého programu (18:00 růženec, 18:30 mše sv. a nešpory, 19:20 setkání ve velké hovorně).

MS 4. PRAŽSKÉ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

V sobotu 1. prosince 2007 proběhla schůzka našeho sdružení, na které jsme přijali do sdružení Moniku Grimmerovou. Dostala řeholní jméno Veronika (ta úplně první, která podala Pánovi roušku). Znovu se sejdeme v sobotu 5. 1. 2008 u sv. Jiljí. Program: 8:30 Ranní chvály; 9:00 Mše svatá v kapli sv. Zdislavy. Pokračování ve velké hovorně do cca 11:30 hodin.

MS 5. PRAŽSKÉ (představený Jan Jáchym Beneš)

Setkání našeho sdružení se konají jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek večer u sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18:30 h. mší svatou a nešporami, poté následuje další program ve velké hovorně nebo v kapli svaté Zdislavy. Termíny: 3. 1., 17. 1., 31. 1., 14. 2., 28. 2., 13. 3., 27. 3., 10. 4., 24. 4., 8. 5., 22. 5., 5. 6., 19. 6. 2008

POZDRAV DOMINIKÁNSKÝM LAIKŮM

Drahé sestry a drazí bratři ve sv. Dominiku,

„Dnes se vám narodil Spasitel...“ – Byli to pastýři, jimž Boží andělé zvěstovali radostnou zvěst o Ježíšově narození. Stalo se to v betlémské krajině, v místě jejich každodenního života a práce. „...vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno.“ (Lk 2, 11.17) To znamená: Byli to pastýři, kdo jako první kázajíci „laici“ rozhlašovali zprávu o vtělení Boží Lásky.

Mnohé sestry a mnozí bratři současnosti, ať jako členové nebo spolupracovníci laické větve Řádu kazatelů, jsou „pastýři“ naší doby. Radostná vánoční zvěst nám říká: Politická a náboženská střediska moci a jejich reprezentanti nejsou tím definitivně rozhodujícím. Spása přichází spíše z míst a prostřednictvím lidí „na okraji“. Lidé až dosud opomíjení a pohrdaní jsou v Božích očích ceněni jako milovaní a velmi vážení.

Jako generální promotor pro laikát našeho Řádu kazatelů bych rád popřál vám a vašim společenstvím nezbytnou sebedůvěru a sílu, která motivovala betlémské pastýře, aby jako apoštolové Vtělení rozšiřovali pravou radost.

Prostřednictvím vaší aktivní spolupráce při kázání evangelia mohou mnozí další ve vašem okolí nalézt tak jako betlémské pastýře smysl svého života a nové světlo. Protože Bůh přijal v Ježíši Kristu lidskou přirozenost, jsou všechny bariéry, jimiž jsou lidé od sebe oddělováni, vpsledku nepřirozené a odstranitelné.

V rodinném společenství vám ze Santa Sabiny v Římě přeji:

Radostné Vánoce a požehnaný nový rok 2008!

Váš „spolupastýř“

Fr. David M. Kammler OP
generální promotor
pro dominikánský laikát

*Dominican Laity Office
Curia Generalizia Domenicani
Convento Santa Sabina
Piazza Pietro d'Illiria, 1
00153 Roma, Italia
E-mail: laici@curia.op.org
Tel: (39) 06-57940-657*

NABÍDKA NAKLADATELSTVÍ KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, <http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

C. V. Pospíšil: Jako v nebi, tak i na zemi

Náčrt trinitární teologie

Ačkoli je trinitologie ústředním a pro ostatní pojednání systematické teologie také určujícím tématem, poslední česká katolická monografie věnovaná tajemství Nejsvětější Trojice se datuje rokem 1926. Zejména v posledních dvaceti letech prožívá trinitologie bouřlivý rozvoj. Právě tyto dvě souvislosti jsou pro celou monografii rozhodující. Toto dílo chce být jak originální monografií, tak studijním textem pro frekventanty univerzitních kursů dogmatické teologie. Je rozčleněno do tří částí:

První z nich se zabývá třemi klíčovými otázkami – tyto kapitoly pak určují celou další reflexi. V první řadě jde o odvěký problém: Jahve je Bůh Otec, nebo celá Trojice? Na odpovědi závisí jak pohled na starozákonní zjevení Boha, tak propojení tématu Boží jednosti a trojičnosti. Druhá problematika se týká praktického významu Božího obrazu, jde tedy o propojení trinitologie a spirituality, což je od Rahnerových dob základní zadání každé současné trinitologie. Na tomto poli se také řeší otázka kontinuity mezi novozákonním poselstvím a trojičným dogmatem, které bylo vypracováno ve čtvrtém století. Pokud obraz Boha vykreslený v trinitárním dogmatu unese ježíšovskou evangelijní praxi, není možno o této kontinuitě pochybovat. Třetí otázkou je poměr mezi imanentní a ekonomickou Trojicí, mezi nestvořeným a stvořeným bytím. Odpověď na tuto otázku je určující nejen pro trinitologii, ale pro celou křesťanskou teologii.

Druhá část je historická a odpovídá tomu, co se dnes obvykle označuje jako *auditus fidei*. V celkově čtvrté kapitole se autor vyrovnává s otázkou přítomnosti a působnosti Trojice ve Starém zákoně. Pátá kapitola se potýká s mnohovrstevným poselstvím Nového zákona o Bohu Otci, Synu a Duchu svatém. Do jisté míry ústřední je šestá kapitola, která pojednává o vývoji trinitologie od druhého do konce čtvrtého století. Jestliže předchozí kapitoly byly výrazně monografické, tato je především úvodem do dějin trinitologie a odpovídá záměru předložit vedle originálních řešení také studijní text. Do jisté míry to platí i o sedmé kapitole, která pojednává o Augustinově trinitární reflexi a o tom, jak byla dále rozvíjena v západní teologii. Kromě toho se v této kapitole autor vyrovnává s přínosy Richarda od Sv. Viktora, sv. Tomáše Akvinského a sv. Bonaventury z Bagnoregia. Zároveň je věnována pozornost systematickým tématům, jako je Filioque, perichoreze a přivlastňování.

Třetí část je nástínem *intellectus fidei* a v mnohém vlastně přímo navazuje na úvodní tři klíčové otázky. Nejprve se vracíme k Novému zákonu, protože trinitologie nesmí ztratit kontakt s Ježíšovým příběhem. Jedná se zde o téma propojení trinitologie

a teologie kříže. Následuje pasáž věnovaná Božím vlastnostem a jejich novému trinitologickému promyšlení. Z dalších témat je třeba upozornit zejména na otázku vztahu trinitologie a nauky o eucharistii, potažmo svátostech.

„V trinitologii totiž v nejvyšší možné míře platí, že každé naše snažení vyslovit nevyslovitelné může být jen a jen krokem na cestě, která nalézá svůj cíl až v absolutní budoucnosti, tedy v eschatologii, a že všechno naše snažení nás nakonec nemůže plně uspokojit. Ať pokročíme sebevšše a sebelouběji, platí vždy to samé, protože horizont, na němž se nám toto tajemství jeví, jako by neustále ustupoval před námi. Tajemství Trojjediného tak zůstává ustavičnou výzvou k sebepřekonání, která na konci našeho snažení zaznívá možná ještě naléhavěji než na jeho počátku...“

brož., 592 str., 429 Kč

Tomáš Machula: Filosofie přírody

Filosofie přírody je jednou z filosofických disciplín, které se v minulém století dostaly do krize. Oblast přírody je jakoby rezervována výhradně vědám speciálním – biologii, fyzice, chemii apod. V současnosti tato disciplína tápavě hledá novou identitu. Tato studijní příručka zachovává tradiční témata, která jsou pro současné myšlení udržitelná a smysluplná, ale věnuje se také aktuálním otázkám. Snahou není představit určitou dějinně filosofickou pozici, ale promýšlet současným způsobem současné problémy. brož., 112 str., cca 95 Kč

OLIVA

knihkupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů z oblasti křesťanství, judaica, pravoslaví.

knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

Být dlužen za duši

Rozhovor Aleše Palána s Janem a Gabrielem Florianovými. *Host, váz., 306 str., 399 Kč*

Jean-Pierre de Caussade: Odevzdanost do Boží prozřetelnosti. Milost přítomného okamžiku. Klasické dílo francouzského jezuita sedmnáctého století, na kterého nedala dopustit ani svatá Terezička, se konečně dočkalo českého vydání. *Refugium, brož., 142 str., 130 Kč*

James Brodrick: Robert Bellarmino. Kardinál a inkvizice.

Refugium, váz., 303 str., 320 Kč

Rukopisy od Mrtvého moře

Hebrejsko - česky. Přeložili Stanislav Segert, Robert Řehák a Šárka Bažantová. *Oikoymenh, váz., 963 str., 828 Kč*

Gilbert Keith Chesterton: Autobiografie. *CDK, váz., 269 str., 299 Kč*

Jiří David ze Zdic: Život svatého poustevníka Vintíře. Překlad starodávné legendy z latiny o poustevníku prvních přemyslovských časů, od jezuitského misionáře sedmnáctého století, nás zve do tmavých lesů Českého království. *Refugium, brož., 94 str., 85 Kč*

Jan Cassianus: Zvyky cenobitů a léky na osm základních neřestí

Benediktinské arcipastství, brož., 89 str., 220 Kč

Dietrich Bonhoeffer: Etika

Přeložil Bohuslav Vik. *Kalich, váz., 456 str., 388 Kč*

NEKROLOGIUM

9. ledna 1918

zemřel v Olomouci P. Mag. Mannes Rollmann. Narodil se 9. července 1863 ve Velemyševsi u Žatce. Gymnasium studoval v Litoměřicích a pak pokračoval ve studiu na právnické fakultě v Praze. V roce 1883 vstoupil v Olomouci do noviciátu a 4. srpna 1884 složil sliby. Studoval pak na řádovém učilišti ve Vídni, kde přijal 29. ledna 1888 kněžské svěcení. O rok později dosáhl titulu lektora teologie a vyučoval pak ve Vídni filosofii. Byl zvolen převorem ve Vídni a 26. září 1893 byl zvolen provinciálem Říšské provincie. Od roku 1898 přednášel morální teologii a církevní dějiny na řádovém studiu v Düsseldorfu a 1902 byl poslán na univerzitu ve Frýburku jako profesor morální teologie. V roce 1908 se pro nemoc vzdal profesury ve Frýburku a několik měsíců pobyl na zotavené ve Znojmě. Magister řádu Hyacint Cormier jej v roce 1909 jmenoval regentem řádového studia v Olomouci. Vyučoval zde rovněž morálku a církevní dějiny a byl podpřevorem olomouckého kláštera. Zemřel v Olomouci a byl pohřben do hrobu terciářů, i když je jeho jméno uvedeno na řádové hrobce. Ať odpočívá v pokoji.

20. ledna 1938

zemřel v Kimmelbachu v Rakousku P. Mag. ThDr Vincenc Zapletal. Narodil se 15. ledna 1867 ve Vilémově u Litovle, gymnasium studoval v Olomouci a v roce 1883 zde vstoupil do řádu. Sliby složil 12. září 1884 v Olomouci a po nich nastoupil na řádové studium do Vídně. Zde přijal 25. července 1889 kněžské svěcení. Ve studiu pokračoval na Biblické škole v Jeruzalémě pod vedením P. Josefa Lagrange. V letech 1893-1929 vyučoval na univerzitě ve Frýburku exegezi Starého zákona a semitské jazyky. V letech 1911 a 1912 byl rektorem frýburské univerzity. Je autorem řady vědeckých knih. Psal rovněž romány, ve kterých se nechal inspirovat biblickými náměty. Většinou psal v němčině. Byl členem Královské české společnosti nauk a korespondentem České akademie. Poslední léta svého života prožil u sester dominikánek ve Vídni-Hackingu. Pohřben je ve Vídni. Ať odpočívá v pokoji.

24 TOMISTICKÝCH TEZÍ

10. Přestože je tělesná substance vždycky rozlehlá a má spojitě části, není pro těleso totéž být substance a být kvantitativní. Substance je totiž z definice nedělitelná, avšak ne na způsob jednoduchého bodu, ale na způsob toho, co nepatří k řádu rozlehlosti. Kvantita, která uděluje substanci rozlehlost, se od substance reálně odlišuje, a je v pravém smyslu akcidentem.

Desátá teze se na první pohled může zdát podivná. Čtenář minulých tezí, který dejme tomu přijal za své aristotelsko-tomistické rozdělení reality na substance a jejich akcidenty neboli zjednodušeně řečeno věci a jejich vlastnosti, může být překvapen, proč se někdo zabývá takovým pseudoprobémem. Kvantita je přece evidentní vlastnost. Přesto má tato teze v dějinách filosofie své místo a vzhledem k vlivu teorie, které oponuje, je toto místo nanejvýš důležité.

Pomyslným protivníkem tomismu je zde totiž nejvýraznější myslitel raného novověku, jeden ze zakladatelů moderního myšlení René Descartes (17. stol.) a jeho následovníci. Jak známo, tento filosof vedl základní rozlišení reality mezi duchovní a materiální sférou, nebo řečeno slovy samotného Descartesa mezi *res cogitans* (věcí myslící) a *res extensa* (věcí rozlehlou). Na jedné straně tedy máme věci nehmotné, duchovní, nemateriální, jejichž stěžejní vlastností je myšlení. Patří sem v první řadě Bůh, poté anděl a také lidské duše. Na straně druhé máme celý svět věcí materiálních, hmotných, které jsou nemyslitelné. Jejich hlavní vlastností je rozlehlost nebo jinak řečeno rozměrnost, čili kvantita. To jsou všechny věci zachytitelné našimi smysly, neboť ty jsou otevřené pouze věcem rozlehlým, nikoli ryze duchovním a nemateriálním.

Descartesův pohled může mít na první pohled svou logiku a v jistém omezeném smyslu je i užitečný. Jestliže všechno kolem nás převedeme na kvantitu, jak to udělal Descartes, pak zjednodušíme náš pohled na svět natolik, že se nám s ním bude mnohem lépe pracovat. Svět lépe popíšeme, vypočítáme, předpovíme a ovládneme. K tomu také došlo a matematizace vědy, která po Descartesovi zavládla, slavila nezpochybnitelné úspěchy. Pokud toto omezení čili redukci našeho pohledu na matematicky zvládnutelnou kvantitu budeme brát pouze jako jistý nástroj a budeme si vědomi toho, že nezachycujeme realitu v její plnosti, ale pouze jistý její (rozumně zjednodušený) aspekt, pak je vše v pořádku. Pokud ale tuto redukci prohlásíme nikoli za nástroj, ale za realitu samotnou, nastávají problémy. Descartes a spousta dalších filosofů i přírodovědců, jak se

zdá, onen pohled na svět omezující se na kvantitu prohlásili za úplný a jediný správný. Místo jistého oprávněného zjednodušení, kterému se říká „metodologický redukcionismus“, se z něj stal výklad reality samotné čili „redukcionismus ontologický“ (nedochází k redukci metody, ale samotné bytostné podstaty). Jinými slovy u Descartesa nejde o to, že „ted' se chvíli budeme dívat na věci pouze z hlediska kvantity“, ale „věci jsou totéž, co jejich kvantita“.

Takový pohled má ovšem dalekosáhlé důsledky. Jedním z nich je například problém s tělesně-duševní jednotou člověka. Jestliže je člověk myslící bytost a zároveň i bytost rozlehlá, patří (mimořádně jako jediný ze všech tvorů) do obou Descartesem zmiňovaných oblastí. Je tedy jak věc rozlehlá, tak věc myslící. A tím dospíváme k roztržení jednoty člověka. Člověk je koexistence dvou věcí, dvou realit. Proti tomu hájí tomismus jedinstvo substance člověka garantované substanciální formou, které se u živých bytostí říká duše, jak uvidíme ještě v dalších tezích. Filozofové se samozřejmě s takovým dualismem nemohli spokojit, ale udržet karteziánský (latinský tvar Descartesova jména je Cartesius) pohled na kvantitu neumožnil smysluplný návrat k myšlence hylemorfismu, která v novověku masivně ustoupila ze scény a přežila prakticky pouze v prostředí scholastiky. Výsledkem zápasu o vymanění se z dualismu byly a jsou různé formy materialistického monismu (z řeckého „monos“ – jeden), tedy škrtnutí duše a snaha o její převedení na nějaký aspekt tělesnosti. To je ale také neuspokojivé, a proto si mnozí filozofové lámou hlavu, jak se navrátit k nějaké umírněné formě dualismu, která by umožnila udržet svébytnost duševna, ale přitom by člověka nerozbita na dvě věci.

Jiným důsledkem karteziánského řešení je pohled na zvířata a rostliny jako na pouhé „stroje“. Jediný rozdíl mezi automobilem nebo lokomotivou na straně jedné a psem či pampeliškou na straně druhé je ten, že první vyrobil člověk, kdežto druhé jsou jaksi stroje přírodní. Tomismus, který zde navazuje na Aristotela, odstupňováá úroveň života a duše. Pro ty, pro které duše do oblasti nemyslicích bytostí nepatří, jsou ale zvířata a rostliny pouhými mechanismy. Složitými a možná i obdivuhodnými, ale pořád jen mechanismy.

Vraťme se ale přímo k naší tezi. Když říká, že „substance je z definice nedělitelná, avšak ne na způsob jednoduchého bodu, ale na způsob toho, co nepatří k řádu rozlehlosti“, co se tím myslí? Jednoduše jde o to, že substance je nedělitelná jako substance, ale dělitelná jako kvantitativní. Člověk je substance a jako takový je jeden. Nelze ho rozdělit na dva „malé do školky“. Z hlediska svého „být člověkem“ je člověk nedělitelný. Lze ale rozlišit jeho levou a pravou

ruku, horní a dolní polovinu těla. Lze spočítat objem jeho jednotlivých částí těla apod. Z hlediska kvantity prostě dělitelný je. Nikoli však z hlediska substance samotné.

Jednoduchý bod je nedělitelný z hlediska kvantity. Nemá kvantitu (rozlehlost) a nelze ho rozdělit. Důvod, proč nejde rozdělit člověka, je jiný. Ne proto, že by neměl kvantitu jako bezrozměrný bod. Kvantitu má a z jejího hlediska ho dělit lze. Ale nelze ho dělit jako substanci.

Podívejme se dále na tuto věc: kdyby ztotožnění kvantity s materiální substancí bylo správné, pak by se kvantita vždy musela změnit se změnou substance, stejně jako by se substance musela změnit se změnou kvantity. To však nepozorujeme. Změní-li se kvantita nějaké substance, nutně to ke změně samotné substance nevede. Člověk, který tloustne, je například stále tímž člověkem. Kdyby byla jeho identita vázána na substanci stejně jako na kvantitu (což by nutně platilo, kdyby substance byla totožná s kvantitou), pak by si tloustnoucí člověk zachovával svou identitu (byl by stále sám sebou) a zároveň ji ztrácel (měnil by kvantitu). Ztotožnění kvantity a hmotné substance je tedy nemyslitelné.

Na závěr dodejme, že kvantita je akcident, který má dva druhy. Je to kvantita nepřetržitá neboli diskrétní (počet) a kvantita nepřetržitá neboli spojitá (rozlehlost). Diskrétní kvantita má poněkud zvláštní povahu v tom, že patří nikoli jedné substanci, ale substancím několika, tedy skupinám. Dosud jsme se zde zabývali pouze kvantitou spojitou čili rozlehlostí. Možná stojí za zmínku, že andělé, jako bytosti duchovní, jsou samozřejmě nekvantitativní ve smyslu nerozlehle čili bezrozměrné neboli duchovní. Lze je ale kvantifikovat jako jedince. Lze si představit například skupinu pěti, sta nebo tisíce, chcete-li, andělů, ale nemá se smysl ptát, kolik metrů čtverečních nebeského Jeruzaléma zaberou. Když se někdy o scholasticích posměšně říká, že sčítali anděly na špičce jehly, měli bychom si uvědomit, že scholastici si byli velmi dobře vědomi povahy kvantity. Anděly byli schopni sčítat. Ale nesmyslnou otázkou po spojitě kvantitě duchovních bytostí si hlavu jistě nelámali.

Tomáš Machula

(Příště: 11. teze: „Materie značená kvantitou je principem individuace. To znamená, že díky ní se od sebe početně odlišují jedinci stejné druhové přirozenosti. To však nemůže nastat v případě čistě duchovních bytostí.“)

KOMENTÁŘ K PROLOGU KE KONSTITUCÍM (výňatek)

Humbert z Romans

Naše řehole velí, abychom měli jedno srdce a jednoho ducha v Pánu, takže je správné, abychom my, kteří žijeme pod jednou řeholí a pod jedněmi sliby, byli jednotni v observancích naší kanovnické řehole, aby se tak jednota, kterou máme pěstovat uvnitř v našich srdcích, rozvíjela a byla zřejmá v jednotě, kterou dodržujeme navenek našim jednáním.

My, kteří jsme pod poslušností k jednomu Pánu, jsme voláni k životu pod jedněmi sliby. A je správné, abychom my, kteří jsme takto sjednoceni, byli sjednoceni též v observancích našeho kanovnického, tedy řádného řeholního života. V zavedených řeholních řádech, které žijí pod společným slibem, je všeobecným zvykem, že se navenek projevují velmi jednotně, a to nikoli jen svými observancemi, ale též hábity, budovami a rovněž mnoha dalšími věcmi. Musíme si s jistým smutkem připustit, že v tomto se od ostatních velice lišíme. Všechny jejich kostely a kláštery se řídí týmž vzorem a jsou jednotně uspořádány, ale naše kostely a kláštery jsou uspořádány podle téměř tolika různých vzorů, kolik máme domů.

Barva, tvar, velikost a cena jejich oděvů je sjednocena, ale našich nikoli. Jeden člověk má černou kápu, jiný červenou a ještě další šedivou. Někteří lidé mají kápy otevřené do široka, jiní jen velmi úzce; některé jsou velmi drahé, jiné levné a další něco mezi. Jeden člověk má úzký škapulíř, další široký, někteří mají na zádech špičaté kapuce, jiní ne. Někteří mají dlouhé otvírání u krku, jiní krátké. Jedni jsou zabaleni až ke tvářím, jiní zase ne. Někteří lidé mají kápy, které zakrývají celou jejich tuniku, zatímco jiní mají kápy nevhodně kratší než tuniky; některé z nich jsou tak krátké, až to přitahuje pozornost, kdežto jiné jsou tak dlouhé, že to přitahuje pozornost. Podobně je tomu se škapulíři: některé jsou velmi dlouhé, některé jsou velmi krátké. A stejně je to s bratry spolupracovníky: tenhle má jeden druh škapulíře, zatímco další má úplně jinak barevný a odlišný na všechny výše uvedené způsoby.

Jiné řády též dodržují jednotu v obouvání. Ale u nás má jeden člověk černé boty a jiný červené boty; někteří nosí hrubé řeholnické boty, zatímco jiní si po světsku nazouvají otevřené boty. Jedny jsou zapnuty takto, tyhle zas poněkud jinak. Někteří z nás obouvají boty tak vysoké, že sahají skoro až ke kolenům, zatímco jiní je mají nízké a ostatní něco mezi.

Nejen v našich budovách a v našem oblékání, ale též v některých zvycích, kterých se držíme při božském oficiu a v mnoha dalších věcech, panuje nesmírná různorodost mezi jednotlivými provinciemi a dokonce mezi jednotlivými domy v jedné provincii.

Důvodem této různosti jsou rozdíly mezi jednotlivými zeměmi, rovnoprávný status všech provincií a domů a skvělé názory některých lidí. Různé země mají své odlišné zvyky a vedle této pestrosti ještě různí lidé vnesli do řádu různé věci, ačkoli jde jen o jediný řád. A protože jsou si všechny domy a provincie rovny, jedna provincie nebo dům není povinna dodržovat zvyky kterékoli jiné nebo se kterékoli jiné přizpůsobovat. A jelikož inteligentní bratří jsou toho názoru, že jejich vlastní zvyky jsou stejně dobré jako jakékoli jiné, opouštějí je jen zdráhavě, pokud generální kapitula neurčí, kterému zvyku se má dávat přednost.

Pokud se ptáte, proč se o tom generální kapitula neradila a nestanovila nám tytéž psané normy k dodržování jednoty ve všech věcech, které ostatní ctihodné řády mají, má to mnoho důvodů.

První je ten, že jen nemnoho bratří cestuje po mnoha různých provinciích a tak je jich jen pár, kteří zaznamenali, o jak velké rozdíly jde; lidé si myslí, že stejně jako to chodí u nich doma, to chodí všude. A tak protože netuší rozsah té různorodosti, nic nepodnikli a ani kapitule neposlali žádný podnět, aby se tím zabývala.

Za druhé je zde mnoho lidí, kteří o té různorodosti vědí, ale domnívají se, že by bylo pověřivé, kdyby se tím vším konstituce zabývaly, i když je neuvážené nazývat muže z uznanych řeholních řádů pověřivými zrovna tak jako dávné muže, kteří pro své řády takové konstituce stanovili.

Třetí důvod je ten, že chudoba řádu více méně neumožňuje v mnoha věcech dodržovat jednotu. Například kvůli chudobě nejsme vždy jednotni v oblékání: jeden má na sobě něco lepšího, druhý něco levnějšího a ještě další něco podřadného, záleží na tom, co jim na almužnách dají lidé mimo řád. A totéž se týká mnoha výše uvedených věcí.

Za čtvrté není vždy užitečné věci sjednocovat. Vzhledem k tomu, že žijeme mezi lidmi, tak je pro nás prospěšné, abychom se jim v některých věcech spíše přizpůsobovali, než abychom se snažili udržet si vlastní jednotu. Například někde bratří podle místního zvyku dávají po soukromé mši požehnání, zatímco jinde, kde je zvyk jiný, to nedělají. Totéž se týká mnoha jiných věcí. Řeholníci, kteří nežijí mezi lidmi, mohou v některých záležitostech mnohem snáz dodržovat jednotu.

Za páté měli definoři vždy obavy, aby bratry nezatěžovali přemírou konstitucí.

Za šesté byli definoři vždy příliš zaměstnání usměrňováním záležitostí, které jsou důležitější a pro řád nezbytnější, takže dosud prakticky nebyli schopni najít si na tyto věci čas. Ale dá-li Pán, tak si ho v budoucnu najdou. Nakonec jiné řády též neupravovaly všechny tyto záležitosti hned na počátku, ale dávaly je do pořádku postupně po nějakou dobu.

Bylo by samozřejmě přínosem, kdyby to už bylo hotovo. Všechna ta různorodost má dva nešťastné důsledky. Předně to zneklidňuje srdce bratří. Bratří jsou zneklidněni vždy, když cestují po cizině a vidí, že se tam věci dělají jinak, a o kus dál zase jinak. A za druhé to mate lidi mimo řád. Díky naší různosti si myslí, že nepatříme k jednomu bratrstvu nebo nejsme pod jedním slibem. Takže je pravda, co je psáno, že „bychom měli nalézt jednotu v observancích našeho života řeholních kanovníků,“ a dále „aby se touto vnější jednotou našich způsobů udržovala jednota, kterou máme chovat v našich srdcích“ – jednotu jediného bratrství a jednoho slibu, a to je namířeno proti prvnímu problému. „A tím by se měla projevovat naše jednota,“ což je namířeno proti druhému problému. Ti, kteří o tuto jednotu nepečují a komplikují jednotu lásky mezi bratřími, to dělají obvykle proto, že se necítí sjednoceni s ostatními uvnitř, ve svém srdci.

Proto k zajištění jednoty a pokoje v celém řádu zamýšlíme a vyhlásíme, že naše konstituce nezavazují pod trestem hříchu, ale jen pod trestem pokání, mimo případů pohrdání či formálního příkazu.

V premonstrátském textu a v našich vlastních původních konstitucích ještě předtím, než byly sepsány tyto konstituce, se praví: „Proto k zajištění pokoje a jednoty v celém řádu sepsali jsme tuto knihu...“ Každému, kdo porovná tento text se současným, je jasné, že starší text je plynulejší. Ale když byly sestavovány nynější konstituce, nikdo se nestaral o to, kam mají být dodatky vloženy, prostě se jen vložily – což je dosti častý případ. Tím, že sem byl vsunut další text, byl přerušen plynulý tok textu původního. I přesto tyto konstituce dávají smysl; „proto“ můžeme chápat prostě jako „a“, což dává smysl: „A k zajištění...“ A pak to dává správný smysl. Těmito konstitucemi je zajištěna jednota řádu proti předchozím neshodám mezi bratřími, z nichž někteří tvrdili, že konstituce zavazují pod hříchem, jiní zase, že nikoli.

Tím je rovněž zajištěn pokoj zvláště lidem, jejichž svědomí bylo dříve velmi trápeno nesčetnými skrupulemi, jež povstávaly z obav, že zhřeší, působených domněnkou, že konstituce zavazují pod hříchem.

Nebo můžeme říci, že „proto“ odkazuje k tomu, co bylo dříve řečeno o jednotě, kterou bychom měli mít, ale kterou narušují jak lidé, kteří říkají, že konstituce zavazují pod hříchem, tak ti, kteří říkají, že ne. „Tak proto k zajištění jednoty a pokoje řádu zamýšlíme...“

Ted' se můžete zeptat, proč se v textu říká „zamýšlíme“ a pak: „vyhlašujeme“. Důvod je tento. Vzpomínám si, že dříve, než byly tyto konstituce sepsány, jsem od starších bratří slychal, že rád měl vždy v úmyslu, aby konstituce nezavazovaly pod hříchem. A tak sv. Dominik na kapitule v Boloni, aby uklidnil bázlivější bratry, řekl, že dokonce ani řehole nezavazuje vždy pod hříchem. A pokud tomu lidé nevěří, pak že stráví veškerý svůj čas na cestách od konventu ke konventu, kde všechny řehole rozřeže svým nožem. Říkal mi to bratr, který to slyšel na vlastní uši. Takže text říká dvě věci: „zamýšlíme“ znamená, že pokud konstituce dříve takto zavazovaly, už tak nečiní; a „vyhlašujeme“ znamená, že pokud nezavazovaly dříve, tak to nyní dávají všem na vědomí.

z angličtiny přeložil Ivan František Bok

MODLIT SE 15 DNÍ S TOMÁŠEM AKVINSKÝM

Suzanne Vrai, André Pinet

Třináctý den

KRISTOVA KREV

„*PROLITÁ KREV TVÉHO BRATRA KŘÍČÍ KE MNĚ ZE ZEMĚ*“ (Gn 4,10)

Zbožnou úctu svatého Tomáše Akvinského k Nejsvětější svátosti nemusíme dokazovat. Oficiem, které složil při ustanovení tohoto svátku, je jejím nejkrásnějším projevem. Zastavíme se hlavně u jeho „duchovního čtení“, které se týká Kristovy Krve.

Bible nás poučuje o ceně prolité krve. Zákon předpisoval, aby zadostučinila u Boha, usmířila s ním. Jestliže krev zvířete stačila k očištění chyb a k navrácení Boží milosti, jak by Krev Krista, Beránka bez poskvrny, obětovaného na dřevě kříže, krev prolitá a vylitá za mnoho hříšníků, neměla ještě mnohem vzácnější cenu?

V eucharistii přijímáme tento nápoj, ze všech nejsvětější. Jak zdůrazňuje svatý Tomáš, *krev panenského původu, protože čestné víno, plod výkvětu vinice, je drahocennou Krví Ježíše Krista, narozeného z panny* (Lectio Spiritualis 7,1); a Kristova Krev nepoznala porušenost hříchu. Tato krev není jen v kalichu, kde se víno proměnilo v Krev Kristovu, ale též v proměněném chlebě, protože v něm, stejně jako v kalichu, je celé Kristovo tělo, které přijímáme: Tělo, Krev, duše a božství.

Ve své smrti a ve svém zmrtvýchvstání přemohl Kristus satana, vladaře smrti. Když jsme umyti Krví Beránka, nevinného, spravedlivého, jsme spaseni a smířeni s Bohem; proto svatý Pavel říká, že jsme „od Boha milováni a nazýváni svatými“ (Řím 7). Ježíš zemřel za vykoupění našich vin, pro naše posvěcení, aby se každý člověk žijící na tomto světě stal jeho obrazem: svatým a neposkvrněným.

Každou neděli nebo každý den přijímáme Kristovo Tělo a Krev, máme účast na lámaném chlebě a pijeme z Pánova kalicha. Odkud pochází tato síla, tato moc vykoupění, kterou obsahuje a v kterou věříme? Svatý Tomáš se opírá o tři texty, o Jeremiáše, o list Židům a o Skutky, a ukazuje svatost Kristovy Krve.

„*Připoutal jsem k sobě celý dům Izraele, praví Pán*“, to znamená, spojil jsem se neodlučitelně s celou lidskou přirozeností, duší, tělem a krví (LS 7,1). Jeremiáše 13,11 nyní překládáme „Jako pás přilne k bedrům muže, tak jsem k sobě přimkl celý dům izraelský a dům judský, je výrok Hospodinův, aby se mi stali lidem, jménem, chválou a oslavou. Ale neuposlechlí“.

To je námět úmluvy, kterou svatý Tomáš stručně objasňuje. Každý člověk je povolán být „dobrým jménem“, „chválou“ a „oslavou“ Boha. Bůh touží, aby každý tvor přilnul k němu; není ničím bez svého Stvořitele! Je tedy nutné pro člověka od dědičného hříchu, aby ustavičně směřoval k svému Bohu. My však víme, že jsme bytosti „s tvrdou šíjí“ a Bůh ve svém velkém milosrdenství rozmnožoval úmluvy s námi. Avšak úmluvou novou a věčnou je, že se Bůh stal člověkem. Slovo se spojuje *neodlučitelně s celou lidskou přirozeností, s duší, tělem a krví* (LS 7,1). Slovo Boží vzalo na sebe tělo, odělo se lidským stavem ve všem kromě toho, co člověk se sebou táhne jako kouli, kromě hříchu, který mu zabraňuje přilnout zcela k jeho Stvořiteli. Kdyby hřích nebyl přemožen, lidská přirozenost by zůstala odloučena od Boha: spojení není dokonalé. Všimněme si slova *neodlučitelně*, což znamená, že tato úmluva je definitivní, nepřekonatelná. Křesťanský sňatek je důsledkem této „nerozlučnosti“, to znamená, že snoubenci jsou spojeni s Bohem navždy, aby tvořili jen jedno tělo. „Velké tajemství ve vztahu ke Kristu a k církvi“ (Ef 5,32), protože se darem vlastní krve Kristus stává Snoubencem církve.

Proto Tomáš pokračuje: *Syn Boží chtěl spasit člověka, obdařeného tělem a krví, a proto vzal na sebe tělo a krev člověka, spojil je se sebou a zušlechtil je do takové míry, že je možno říci pravdivě, že je to tělo a krev Boha* (LS 7,1).

Když Ježíš přijímá naši přirozenost, stává se takovým, jakými jsme my, bytostmi z těla a krve. Přesto je řečeno, že toto tělo a tuto krev *spojuje se sebou a zušlechťuje je*. Skutečně, když na sebe bere lidský stav, je též Boží přirozeností, beze stínu hříchu, který vede k smrti, a v tom zušlechťuje celé lidství, protože jeho spojení s Bohem zůstává úplné. Člověk žijící pod otroctvím hříchu je strhován pod vládou ďábla k odloučení od Boha. Kristova Krev hojně prolitá na kříži má nevýslovnou cenu, protože touto Krví Ježíš uvádí satana v nicotu a dosahuje tak vykoupení světa a smíření s Otcem. Toto znovu nalezené velké dobro nám otvírá bránu nebeského království, kde je věčný život. To vyplývá z textu, na který se Tomáš odvolává: „Protože sourozenci mají krev a tělo společné, i Ježíš přijal krev a tělo, aby svou smrtí zbavil moci toho, který má vládu nad smrtí, totiž ďábla, a vysvobodil všechny, kteří byli po celý život drženi v otroctví strachem před smrtí“ (Žid 2,14).

Tato nevýslovná cena Kristovy Krve, vylité v hojnosti, ačkoli jediná kapka by byla stačila k vykoupení celého světa, je důkazem velké lásky. „Jsou tři svědkové: duch, voda a krev, a ti tři jsou zajedno“ (Jan 5, 7-8).

Tomáš se odvolává na příhodu u svatého Jana, kde voják probodl Kristův bok a upozorňuje: *Neříká, že voják poranil Ježíšův bok, ale že ho otevřel, aby jistým způsobem rozšířil bránu života; odtud vyšly svátosti církve, bez kterých nemůžeme jít k životu* (LS 7,1).

Těž je nutné zachovat toto drahocenné dobro, kterého nám bylo dosaženo Ježíšovou Krví; v tom je důležitá bdělost. Pastýřům, postaveným v čelo stáda Božích dětí, náleží tento úkol, zodpovědnost, a Tomáš tu uvádí svatého Pavla: „Dbejte na sebe i na celé stáde, v kterém vás Duch svatý ustanovil za představené, abyste spravovali Boží církev, kterou si získal vlastní krví“ (Sk 20,28).

Skrze Ježíšovu drahocennou Krev, vyšlou z jeho boku, se zrodila církev. Skrze Krista, hlavu církve, jejímiž jsme údy, nám byl darován život; též svátosti církve jsou zdrojem života, bránou království.

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný.“ Proč je eucharistie představována pod dvěma způsoby: chlebem a vínem? Na tuto otázku odpovídá Tomáš takto: *Aby ukázal, že přijal celou lidskou přirozenost a že jí zároveň vykoupil celou, tělo i duši. Neboť chléb se vztahuje na tělo, protože ho živí; a víno na duši, protože víno plodí krev, která je podle fyziků sídlem duše. Proto kdyby svátost byla přijímána pod jedním způsobem, znamenalo*

by to, že má účinnost pro vykoupení jednoho i druhého, totiž těla nebo duše, a ne obou zároveň (LS 3).

Chlebem, které znamená tělo, a vínem, které znamená duši, jsou-li přijaty v Nejsvětější svátosti oltární, obnovuje se duše i tělo současně, protože v pozemském nebo věčném životě nemůže být duše oddělena od těla.

Eucharistie je *královskou hostinou*, ke které jsou zváni spravedliví i hříšníci, a sluší se, aby na hostině nic nechybělo. „Hostinou královskou“, neboť svou smrtí a svým zmrtvýchvstáním se stal Ježíš Kristem Králem, králem živých, to znamená králem života těla i duše pro věčnost u Boha, svého Otce.

V bibli je mnoho popisů nádherných hostin, zvláště té, kterou vystrojil král Asuer ve třetím roce svého království svým důstojníkům a svému dvoru, hostinu, na které nechybělo maso ani víno (srov. Es 1,2-3b). Svatý Tomáš nám podle obrazu krále Asuera říká: *Tento král znamená Krista, který vystrojil hostinu, ne v prvním nebo v druhém roce, to znamená v době zákona a během té doby, ale ve třetím roce, to znamená v době milosti* (LS 7,3). Skutečně, Kristus zrušil dobu zákona, aby nás uvedl do doby milosti, a milostí, ne svými zásluhami, jsme byli spaseni.

„Tento kalich je nová smlouva, potvrzena mou krví. Kdykoli z něho budete pít, číňte to na mou památku“ (1 Kor 11,25) to znamená, *budete pít mou krev na památku mého utrpení. Neboť utrpení Ježíše Krista se připomíná výslovnějším způsobem vzhledem ke krvi než vzhledem k tělu* (LS 7,3).

Při osvobození Izraele z egyptského otroctví byla krev beránka bez poskvrny obětovaného na veřejích a na postranicích dveří; to bylo znamením pro Boha, aby nezasáhl v těchto domech. Tento obřad krve je zvětčován u Izraelitů, kteří připomínali každý rok toto osvobození krví. Ježíš je Beránek Boží obětovaný bez poskvrny a *tak krev Ježíše Krista je vlastní a výslovnou památkou utrpení* (LS 3). Kdo z nás neviděl raněného, jak ztrácí krev? Dlouho mu zůstává v paměti „výslovný“ obraz krve, vytékající hojně z rány, vzpomínka na tělo raněného je až na druhém místě, protože je spojena s krví, která vyjadřuje utrpení.

Křesťanský lid přijímá zřídka kdy Kristovu krev pod způsobou vína jako kněz. Svatý Tomáš vidí tři důvody: první je, že kněz je posvátnou nádobou, posvěcenou zvláštním způsobem; druhá že je třeba se vyhnout prolití vzácné krve, když se tísni kolem oltáře zástup. *Na poušti se rozdávalo množství*

chleba bez jakéhokoli nápoje. Při večeři dal Pán apoštolům, kterých bylo málo, nejen své tělo pod způsobou těla, ale i svou krev pod způsobou vína, protože byli jeho kněžími (LS 7,3). Třetí důvod je, abychom se vyhnuli mylné víře, že tělo je tu jen pod jednou způsobou, zatím co je pod jednou i pod druhou.

Kristova Krev je předpodstatněna pod způsobou proměněného vína a jeho tělo je předpodstatněno pod způsobou chleba. V prvním i v druhém případě je tu jeho tělo připojením. Tak jako kněz přijímá svátostně Kristovu krev, přijímá věřící lid též svátostně pod způsobou chleba celé Kristovo tělo.

Vylití Kristovy Krve je pro naše posvěcení, a proto když přijímáme celé Kristovo tělo, je náš rozum povolán uznat sílu Kristovy Krve pro lidstvo. Milost, kterou přijímáme, *je přirovnávána k Božimu ráji a krev Ježíše Krista, duchovně prolitá v duši, tu vydává jako v Božím ráji květy ctností různých barev; jsou to růže lásky, lilie čistoty, fialky pokory (LS 7,5).*

„Kde je pokora, tam je láska,“ říká svatý Augustin. Tak tedy, jestliže je naše duše posypána milostí fialek pokory, je též posypána růžemi lásky. Lilie čistoty jsou zvláštní milosti, udělované některým, a je konkrétně vyjádřena v zasvěceném celibátu.

Pro většinu lidí budou tedy obětovány ctnosti lásky a pokory, které jsou podstatné pro každý křesťanský život. Skutečně, „blessedness of the poor in spirit, for theirs is the kingdom of heaven“ (Mt 5,3). Tento „Boží ráj“ přijímaný již v tomto pozemském životě ve svátosti eucharistie, má umožnit, abychom proměňovali svými úkony lásky v zahradu úhor těch, kteří ještě neměli duchovní radost z okoušení Kristova těla.

Čtverým způsobem nám Kristus dal své Tělo a svou Krev:

ZRODEM SE NÁM BRATREM STAL,
PŘI VTĚLENÍ SE V POKRM DAL,
BYL VÝKUPNÝM, KDYŽ UMÍRAL,
MZDOU VĚČNOU JE ON, NEBES KRÁL
(Svátek Božího Těla, hymnus chval)

*z francouzského originálu Prier 15 jours avec Thomas D'Aquin
vydaného nakladatelstvím Nouvelle Cité (Paříž 1991) přeložila S. M. Zdislava Černá OP*

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Benedikt Mohelník OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

**MNIŠKÝ KAZATELSKÉHO
ŘÁDU**

S. M. Anežka Suchánková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161

✉ mnisky@op.cz

S. M. Kateřina Foltová OP
Lysolajské údolí 106/21
165 00 Praha 6, ☎ 220923 159
✉ monialesop@volny.cz

**ROZJÍMAVÉ SESTRY
SV. DOMINIKA**

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

**ČESKÁ KONGREGACE
SESTER DOMINIKÁNEK**

S. M. Miriam Hřebačková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846

www.dominikanky.cz

✉ dominikanky.bm@volny.cz

**Konvent sester dominikánek
Katolický domov studujících**

Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎ 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655

✉ cernaop@volny.cz

✉ kdsop@tiscali.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Charitní domov
592 54 Moravec

**SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ
SV. DOMINIKA**

P. Antonín Damián Nohejl
Popelnicová 52
312 06 Plzeň
mob.: 602 327 842

✉ semperfides@seznam.cz

LAICKÁ SDRUŽENÍ**SV. DOMINIKA**

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8, 152 00
Praha 5; ☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
☎: 585 230 764, ☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
tel. 224 235 731
✉ knihovna.praha@op.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750

web: krystal.op.cz

✉ krystalop@volny.cz

STUDIO VERITAS

Husova 8, 110 00 Praha 1
✉ veritas@op.cz

**SALVE. Revue pro teologii
a duchovní život**

Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové; ☎ 495 063 625

web: salve.op.cz

✉ dominika@diecezezhk.cz

**Společnost Tomáše Akvin-
ského (S.I.T.A.)**

P. Štěpán Filip OP
web: agora.metaphysica-
skaut.org/sita
✉ SITA-cz@quick.cz

**VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ
ŠKOLA**

P. Jan Rajlich OP
web: misie.op.cz
✉ jan@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim Ucháč, Hlubočepská
85/64, 152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ info@prolife.cz

**HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT
(OÁZY)**

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35

500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625 (sekretariát)

fax: 495 512 850

✉ duka@diecezezhk.cz

RES CLARITATIS

zpravodajství
Michaela Freiová
redakce@claritatis.cz

DOMINIKÁNINA INTERNETU

www.op.org – centrální stránka dominikánů ve světě

www.op.cz – hlavní stránka dominikánů v ČR (spravuje Jan Jáchym Beneš)

dominikanky.cz – Kongregace sester dominikánek

rozjímavesestry.op.cz – Rozjímavé sestry sv. Dominika (spravuje Martin Rosenbaum)

laici.op.cz – Sdružení laiků sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství Krystal OP s.r.o. (spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví Oliva v klášteře sv. Jiljí (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominikánů Praha (spravuje Petr Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter dominikánů Plzeň

olomouc.op.cz – Klášter dominikánů Olomouc

salve.op.cz – Salve. Revue pro teologii a duchovní život

dominik.cz (spravují fr. Jan Rajlich OP a Anežka Dominika Churaňová)

informace: ✉ jachym@op.cz